

**ODLUKA
VISOKOG PREDSTAVNIKA**

Koristeći se ovlastima koja su Visokom predstavniku data u članku V Aneksa 10. (Sporazum o provedbi civilnog dijela mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja gore navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir članak II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave glede provedbe civilnog dijela mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi s tumačenjem Sporazuma o provedbom civilnog dijela mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obvezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) "mjere kojima se osigurava provedba mirovnog sporazuma na cijelom području Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Pozivajući se na značaj koji međunarodna zajednica daje Zakonu o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine kao dijelu uspostavljanja vladavine zakona i jačanja zajedničkih institucija u Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući da je, slijedom navedenog pridavanja značaja, Vijeće za provedbu mira na svom zasjedanju u Madridu 16. prosinca 1998. godine prioritet dalo stvaranju profesionalne i nepolitične državne službe kao vitalnoj komponenti svake države koja uspješno funkcionira; i konstatirajući nadalje punu podršku koju je Vijeće iskazalo riješenosti Visokog predstavnika da se ojačaju zajedničke institucije putem suradnje sa tijelima vlasti Bosne i Hercegovine kako bi se osigurao profesionalizam i politički neovisna državna služba u državnim institucijama Bosne i Hercegovine;

Podsjećajući da je Zakon o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine usvojila 3. srpnja 2002. godine ("Službeni glasnik BiH", broj 12/02), te podsjećajući također da se ovim zakonom predviđa rok od tri mjeseca za javno oglašavanje upražnjenog radnog mjesta u državnoj službi i rok od jednog mjeseca za interno oglašavanje;

Smatrajući da je iskustvo pokazalo da su za postizanje efikasnosti potrebni kraći rokovi koji bi ipak pružili mogućnost i potencijalnim povratnicima da budu kandidati za državnu službu;

Svjestan potrebe da se omogući otvoren, javan i brz postupak selekcije i upošljavanja za sve državne službenike u državnim institucijama Bosne i Hercegovine.

Imajući na umu sveukupnost gore navedenih pitanja, Visoki predstavnik ovim donosi slijedeću

**ODLUKU
KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI
U INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE**

Navedeni Zakon stupa na snagu kao zakon Bosne i Hercegovine, na dan utvrđen u članku 4. ovog Zakona, na privremenom temelju, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u odgovarajućem obliku, bez izmjena i dopuna i dodatnih uvjeta.

Odluka stupa na snagu odmah i bit će odmah objavljenja u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i "Službenom glasniku Brčko Distrikta BiH".

Broj 124/03
13. ožujka 2003. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOJ SLUŽBI U INSTITUCIJAMA
BOSNE I HERCEGOVINE

Zakon o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine se mijenja i dopunjava kako slijedi:

Članak 1.

U članku 20. stavak 2. riječi: "jedan mjesec" zamjenjuju se riječima i brojevima: "dvadeset (20) dana".

Članak 2.

U članku 21. stavak 2. riječi: "tri mjeseca" zamjenjuju se riječima: "trideset (30) dana".

Članak 3.

U članku 63. stavak 4. točka a) riječi: "tri mjeseca" zamjenjuju se riječima: "trideset (30) dana".

Članak 4.

Ovaj zakon stupa na snagu 13. ožujka 2003. godine.